

lige Vaaben m. m. maa imidlertid indbefattes saavel Stats- som kommunale Vaaben m. m. Et Forbud mod Registrering af Varemærker, der indeholder en eller anden udenlandsk Kommunes Vaaben synes dog at gaa videre end naturligt. Bortset fra, at det turde være ret uoverkommeligt at kende alle de utallige Kommuners Vaaben og Mærker, synes den Betydning, der derigennem tillægges disse Kommuner, at være ganske uforholdsmæssig. Forslaget er derfor formet saaledes, at det kun er indenlandske Kommuners Vaaben m. m., der betingelsesvis udelukkes fra Optagelse i Varemærker. For Statsvaabens og Statsmærkers Vedkommende er Udtrykkene holdte saa vide, at de omfatter saavel indenlandske som udenlandske. Endelig er Betegnelsen „Mærker“ foreslaaet ombyttet med „Kendetegn“ for tydeligere at tilkendegive, at herunder er lige saavel indbefattet de Tegn, der benyttes som Udtryk for Statens Højheds-

myndighed og lignende, som de af Statsmyndigheder benyttede Kendetegn og Mærker.

Til § 2.

Den ved Lovforslagets § 1 Nr. 1 foreslaaede Udeladelse af Omtalen i Varemærkelovens § 4 Nr. 1 af Mærker, der alene bestaar af Tal og Bogstaver, maa naturligt medføre en tilsvarende Ændring i Varemærkelovens § 7.

Til § 3.

Naar Varemærkelovens § 4 affattes som foreslaaet, vil der ikke kunne komme til at foreligge saadanne Anmeldelser fra Konventionslandenes næringsdrivende, som ikke kan afgøres efter de samme Regler, der gælder for Indlændinges Anmeldelser. Bestemmelsen i Varemærkelovens § 14 Nr. 4 bliver da overflødig og foreslaas derfor udeladt.